

Азъ Отѣмнѣмъ рѣкъ мою. Вратитесѧ назадъ
въ пустыню къ червѣнномъ морю! —

Соны десать Мѣжей, кой са приглѣдвали
Ханаанъ съ Науиномъ и Халевомъ, и Народъ
въ смущеніе подигонали, выдоха убієни предъ
Очесами всѣхъ. Всї, кой са Отъ Вгупта и з-
лѣзли, маю по маю умираха въ пустыни.

Тако є казнилъ Богъ Народъ, кой є и з-
бралъ Отъ всѣхъ Народовъ, комъ є прашилъ
за любовь толика чудеса, комъ є неброена бла-
годѣянія показалъ — казнилъ за това, поне-
же ни чрезъ благодѣянія ни чрезъ наказанія не
є щелъ никакъ да сѧ поправи. Со кой не бы сѧ
гнисилъ всѣмъ сердцемъ Отъ неблагодар-
ности, неповѣренія и непокорности
къ Богу, а особито винтованія и непо-
корности къ начальству и власти, и-
мѣюши таковый примѣръ предъ Очесы?!

61. МОСЕЕВА ЖАЛОСНА ПѢСНЬ.

Мосеѣй вѣсма сѧ скорби, глѣдающи, како
великій, многочисленный Народъ, нимъ Отъ
Вгупта и зведеній — стотины хиллады Чело-
вѣковъ — падатъ, гинатъ и умиратъ! видѣлъ
є, како всички Родъ Человѣческий пакъ землѧ
стала, а дѣца Рода того като новъ Родъ цвѣ-
татъ и прираставатъ. Джалоко въ дышѣ Ост-